

Három iparvárosunk büszkeségei

Három ifjúmunkás arcképét közöljük, három iparvárosunk — Tatabánya, Pécs és Győr — büszkeségei ök. Nevüket ismeri mindenki a városban, fényképük sokhelyütt ott van az üzletek kirakataiban s e városok ifjúsága az ő példájukat követi.

A május 1-e tiszteletére folyó ünnepi versenyben több szívet, több betont, több textilt adott a hazának e három ifjúmunkás. Ez az alapja hírnevüknek, ezért lettek városuk büszkeségei.

Ördög Vera betongépkész

hanovista gépkész, a DISZ-szervezet titkára sokszor beszélget a fiatalokkal arról, milyen áldozatos munka, harc árán lehet kiváló teljesítményt elérni. Az építkezésen különösen az ipari tanulók között akadnak fegyelmestelenek. Ördög Vera felkeresi a szüleit, s megbeszéli velük, mit tehetnek közösen a fegyelmestelenség ellen.

Ördög Vera gépkész jogal érdemelte ki a pécsi fiatalok megbecsülését.

Tóth László vajúr

Pécsen, a meszesi építkezés egyik betongépkészje Ördög Vera. A DISZ-brigádok végezték a földbetonozást, egyre több és több betonra volt szükség. De többször előfordult, hogy anyaghiány miatt várakozniuk kellett, s éppen ez ejtette gondolkodóba Ördög Verát.

Rájött arra, hogy igen fontos a gép jó karbantartása. Munka után többször láthaták, amint gépét gondozza, tisztogatja. Átgondolta, beosztotta a munkáját és teljesítménye egyre nőtt. Hamarosan az építkezés legjobb betonkeverője lett.

Ördög Vera az építkezés DISZ-szervezetének titkára. Példája nyomán a többi gépkész is rendbentartotta a gépet, takarékoskodott az anyaggal. Április 4 után az építkezés minden fiatalja büszkén üdvözölte Ördög Verát, aki a munkaérendrend bronzfokozatát és 1500 forint jutalmat kapott.

A meszesi építkezésen most a fiatalok 98 százaléka szocialista kötelezettségvállalással készül május 1-re. A vállalás teljesítésében a pécsi fiatalok büszkesége: Ördög Vera mutat példát. Megfogadta, hogy teljesítményét mindig 130 százalék felett tartja, és 20 százalékos üzemanvagymegtakarítást ér el. E felajánlását rendszeresen túlteljesíti.

Ördög Vera okleveles szta-

senyben áll a 201-es és 205-ös csapatokkal. Tóth László május 1 tiszteletére azt vállalta, hogy napi 9 csillás előíránzata helyett 12 csillás szívet termel. Vállalását most már nemcsak teljesíti, hanem túl is szárnyalja.

Piszkei Erzsébet szövő

Nem most, de már két évvel ezelőtt olvashattuk nevét az újságokban. Első volt a Győri Textilben, aki Sztálin elvtárs 70. születésnapja tiszteletére többgépes rendszerre térte át. 16 szövőgép kezelését vállalta. Az üzemek DISZ-gyűlésein sokszor így beszéltek róla:

— Nézzétek Piszkei Erzsébet, dolgozzunk mi is hozzá hasonlóan.

„Vállalom — írta néhány hete, hogy május 1 tiszteletére 140 százalékos átlagteljesítményem 160 százalékra emelem.” Az üzemben jól tudják, ha Piszkei Erzsébet vállalást tesz, azt mindig, becsülettel teljesíti. Most is így történt, mert átlagteljesítménye az utolsó 10 napon 170 százalék. De többször elérte már 180 százalékos is.

Piszkei elvárszó a DISZ-szervezet termelési felelőse. Ezekben a napokban a szervezet titkárával együtt egy tervet dolgozik: hogyan segítsék a normán alul teljesítőket. Szilárd elhatározásuk, rövid időn belül egyetlen olyan fiatal legyen az üzemben, aki nem éri el a normát. A DISZ-szervezet 8 új taggal is erősödött az utóbbi három héten.

Piszkei Erzsébet nevét jól ismerik az egész országban, de különösen jól ismerik Győrt. A győri fiatalok Piszkei Erzsébethez hasonlóan akarunk készülni a nyolcadik szabad május 1 ünneplésére.

Egy délután a Széchenyi Könyvtárban

Mindenki tudja, hogy a budapesti múzeumkörúti monumentális, oszlopos épület a Magyar Nemzeti Múzeum. De azt már kevesebben tudják, hogy ebben az épületben van Magyarország és egyben Európa egyik legnagyobb könyvtára, az Országos Széchenyi Könyvtár. Hatalmas vastermekben körülbelül egymillióháromszázezer könyv van itt együtt. Hogy fogalmat alkothassunk, milyen óriás könyvtömeg ez, gondoljuk el: ha egy könyvet átlagosan három centiméter szélesnek veszünk, a könyvtár könyveit harminckilenc kilométer hosszú úton lehetne elhelyezni. Bizony, majd egy napig kellene gyalogolni mellette, hogy a végére érjünk.

A könyvtárat 1802-ben Széchenyi Ferenc alapította. Azóta a könyvtár összegyűjtötte a magyar kultúra minden értékét, régi kézírásos könyveket, íróink kéziratait, magyar újságokat...

Ezt a kincsesházat a népi demokrácia a nép kezébe adta. Olvasóterme ma már nem tárog az ürességtől, fiatalokkal van tele. Mindenütt hangyacsend, elmélyedő arcok hajlanak a könyvek fölé. Kérőcédulájukról megtudjuk: bölcsészek, mérnökhallgatók, ipari tanulók. Mert ezek a kérdések nemcsak könyveket jelentenek. Elvezetnek az új olvasókhoz, a munkás-, parasztfiatalokhoz, akiknek ez a könyvtár segít abban, hogy meghódítsák a tudomány erődjét.

Rákosi:

Építjük a nép országát — olvassuk az egyik kérlappon. Alatta a név: Pál Gyula. Míg a könyvet várja, megkérdezzük: Gyakran látogatja a könyvtárat? „Bizony minden nap itt vagyok. Talán furcsának is, ha egy nap nem jönnek el.

Lenin élete képekben

— ez áll Zolnai Márton ipari tanuló kérlapján. A fiatal fiú Hajdunásról került a 20/1 Építőipari Vállalathoz. „Gyakran járok ide olvasni; nemrég volt kezemben Karinthy Ferenc 'Közüvegek' című műve — mondja és hozzáteszi — de mostanában inkább a repüléssel foglalkozó könyveket olvasom, mert belelétem a modellező körbe.

Ebben a könyvben azokat a képeket keresem, amelyek Lenin és Sztálin elvtársakat együtt ábrázolják. Itt van például, amikor Gorkiban együtt ülnek egy kerti padon. De láttam azt a képet is, amikor egy május elsején Lenin a magyar munkásmozgalom nagy harcosával, Szamuely Tiborral beszélt. Ezek a képek felidéztek előttem a Szovjet-unió történelmét és úgy érzem, hogy az emberiség nagy tanítója még közelebb került hozzám.”

József Attila összes verseit

olvassa egy görög fiatal: Zangalisz Kusztász. Mikor megcsodáltjuk, mentegetődzve mondja: „Még nem tudok jól magyarul”, — de kiderül, hogy egészen jól érti a nagy magyar proletárköltő mély

gondolatokkal telített verseit. Őt is lelkesíti „A város peremén” forradalmi lendülete s azt mondják neki a versek: az ő hazájában is úr lesz még a nép.

„Apám Görögországban van. Anyám, testvéreim a népi demokráciákban élnek. Csak a látom tájait harcoltak a partizánok között, ezért kellett elmenekülnünk Görögországból. Magyarországon igazoltanra találtam. Nyugodtan tanulhatok, a természettudományi karon vagyok fizika-szakos hallgató. Legtöbbször szaktárgyammal foglalkozom, de gyakran látják nálam Petőfi, Ady, József Attila műveit. Nagyon szeretem a magyar költőket. Hitük, harcuk nagy erőt ad embernek.”

József Attila csak azt merne álmódni, hogy egész népét taníthatja, most ime, kötetemnyi egy görög fiatal nevelnek emberré, jobb hazafivá.

Eörsi István József Attila-díjas fiatal költőnk nemrégiben verset írt a könyvtárról s befejezésül, szépen felvázolt képeket így foglalja össze:

„Lépcsőt látok, milyen nem volt soha, könyvekből rakva végtelen sora, és rajta lejebb — följebb emberek ostromolják a táruktól eget. Föli ügyis oda visznek útjaink, hol fényben fürdők legfelső fokán együtt van minden szépség, tudomány, s a kommunizmus int!”

Azok a fiatalok, akik ilyen szívvel olvasnak s akiknek ilyen élmény egy jó könyv, a költő szavait igazolják. Példát mutatnak minden fiatal számára — mivel dolgozói lesznek majd az új Magyarországnak.

Hlész Jenő

Vasárnap lesz a Budapest helyőrségi alapfokú tornász bajnokság döntője

A néphadseregben folyó alapfokú tornászcsapatbajnokság során a honvédek a selejtező és elődöntőversenyeken komoly teljesítményről tettek bizonyosságot. Az elődöntők befejezése után április 27-én, vasárnap délelőtt 9 órai kezdettel a Sportcsarnokban rendezik meg a Budapest helyőrségi honvéd alapfokú

tornászcsapatbajnokság döntő küzdelmeit. A bajnokság részvevői talajtornában, szabaddagyalorlatban — ez teljesen azonos az MHK I. gyakorlatával — és gúlagyakorlatokban mérik össze tudásukat. A küzdelmek megnyitóját a verseny befejezése után kerül sor az ünnepélyes díjkiosztásra.

A megbecsült traktorista

Horváth Irén, a dunavetsi gépállomás traktorosa. Tervezőirányzata május 10-ig 80 normálhold megmunkálása. Április 17-ig 105 normálholdon végezte el a tavaszi tájmunkát. Jó eredményt ért el, mert kihasználta a munkaidőt, csökkentette az üresjáratot, gépére vigyázott, rendszeresen kezelte. A gépállomáson megbecsült dolgozó, mert munkáját lelkiismeretesen végzi el.

Véget ért a honvédség egyéni sakkbajnoksága

A döntő küzdelmekkel véget ért a honvédség országos egyéni sakkbajnoksága. Országsgazdte négy hónapon át hatalmas tömegeket mozgalt meg a honvédségi sakkverseny, s az országos döntőben az ország nyolc legjobb honvéd versenyzője küzdött a néphadsereg 1952. évi egyéni sakkbajnoka címéért.

A bajnokságot Soóki László al-

ezredes, mester 6 ponttal nyerte. 2. ifj. Honfjy Károly gyalogos, mester 5.5 pont, 3.—4. holtversenyben Berger Béla honvéd, 1. o. versenyző 4 pont, Osztáth András tizedes 4 pont, 5. Buda Sándor ővezető 3.5 pont, 6. Zsener János honvéd 3 pont. A verseny után ünnepélyes keretek között osztották ki az értékes díjakat.

Politikai kör a brigádszálláson

A legnyugvó nap utolsó sugarai még áttörnek a távoli nyári ágai között, amikor a brigádszállás körül megélenkül az élet. Nyolckilométeres körzetből érkeznek egymás után a fiatal traktorosok, hogy részt vegyenek a ma esti politikai kör foglalkozásán. Még márciusban, amikor a traktorokkal a határba érkeztek, megegyeztek abban, hogy ezután minden második héten a brigádszálláson tartják meg a politikai kört, s azóta rendszeresen, minden második hét szombatján össze is jönnek.

Még Győri Lajos bácsi is — az Ifjú Gárda traktorosbrigád legöregebb tagja — megjelenik ilyenkor, leül a fiatalok közé s nem egyszer szót kér. Saját életéről, tapasztalatairól beszél.

Most is, amikor sötétetni kezd, már együtt vannak mind a tizenheten. Egy részük kint a tornác előtt álldogál, mások meg bent a szobában Kánya Imre propagandistával beszélgetnek. Kérdésekkel ostromolják, mondja meg, hogyan éri el már napok óta a 430 százalékot.

— Ugy, hogy dolgozom — válaszol tréján Kánya Imre, s részletesen elmeséli, milyen munkát végzett és hogyan csinálta.

De elérkezik a lámpagyújtás ideje, a tornácra is befelé igyekeznek a fiatalok, leülnek az asztalok mellé. Kezdődik a foglalkozás. A kemény traktorosok, amelyek ezelőtt két órával a kormányt fogták, most figyelmesen jegyzetelik Kánya Imre előadását. S félóra múlva, amikor vége az előadásnak, kezdődik a mult foglalkozáson előadott anyag megtárgyalása. Mindjárt az elején nyolc-líz kéz lendül a magasba. Antal János kap szót. A klerikális reakció aljas mesterkedéséről beszél:

— Azt hirdették, nem baj az, ha az ember a földön szegény, majd a mennyországban boldog lesz — mondja Antal János s ahogy beszél, gyűlölet izzik hangjában. — Engedelmségre, az urakat kiszolgálni, útéseiket, megálzásaikat eltűnni; erre nevelték a népet. Aztért, hogy a mi véruink és verejtékünk árán durradjon a zsebük, nőjjön a földjük, épüljön a gyárak, Itt,

ahol tanulunk, ahol ez a ház áll és ahol most szántunk, ez a többezer hold föld is az övék volt — a papoké. Itt is éppúgy, mint másutt az országban, egy volt a mi sorsunk: dolgozón látástól vakulásig, éhbéért, semmiért. Azért beszéltek ők nekünk kenetteljes szavakkal a mennyei boldogságról, hogy ezeket tűrjük. Mi azonban nem ebből, hanem a földi boldogságból kérünk. S most már ezért is dolgozunk... Azután K. Szabó János kap szót.

— Arról szeretnék beszélni — kezd —, hogy a Horthy-reakció ideje alatt, hogyan „nevelték” a papok a levétlen fiatalokat. Azok a papok, akik ájtatos képpel beszéltek a templomokban a felebaráti szeretetről, ha kijöttek hozzánk a foglalkozásra, nem egyszer jelpofoztak bennünket, lgy akarták belénk nevelni az engedelmséget. Arra tanították, hogy gyűlöljük a többi népeket.

S így egymás után szóltak fel, mondják el történeteket Sz. Nagy Elek, Kovács Lajos és a többiek. Van olyan

is, aki háromszor-négyszer hozzászól. Elénken, kipirultan hallgatják egymás történeteit. De mint máskor, úgy most sem akar kimaradni Győri Lajos bácsi. Elmeséli a fiataloknak, hogyan viselkedtek a papok a mult háború ideje alatt, hogyan mentették bőrüket a támadások idején, pedig előtte egy órával még azt hirdették nagyszóval, hogy a „hazáért” dicsőség meghalni.

Nem is egyszerű szemínárium már ez, hanem élő vad a klerikális reakció ellen, az ezeréves nyomorúságért, a sok megalázásért, a könynyekért, a szenvedésért.

Már tíz óra felé jár az idő, amikor vége a foglalkozásnak. S elindulnak a fiatal traktorosok ki a pihenőre, ki pedig az éjszakába a traktorra, hogy továbbfolytassák a munkát.

A traktorok dübörgése veri fel az éjszaka csendjét a karcagi határban. A kunlani részen az Ifjú Gárda traktorosbrigád tagjainak gépei keményen és mélyen hasítják a földet. Új győzelmek felé törnek.

Török Péter